

خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فەرمویت: ئەی نهوهی ئادەم، نه خوۆش بووم به لام سەردانی منت نه کرد

له ئەبی هورهیره وه -پرهزای خوای لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فەرمویت: خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فەرمویت: «ئەی نهوهی ئادەم، نه خوۆش بووم به لام سەردانی منت نه کرد! بێنده که ده لیبت: ئەی پهرهردگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی؟!، پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بێنده م نه خوۆش بوو به لام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکردایه ئەوا من له وێ بووم! ئەی نهوهی ئادەم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه به خشی! بێنده که ده لیبت: چۆن خواردنت پیبەخشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی فلان بێنده م داوای خواردنت لیبت کرد به لام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وەرده گرت! ئەی نهوهی ئادەم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بێنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبەخشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی فلان بێنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد به لام پیت نه به خشی! ئایا!»

[صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه]

شیکردنه وهی فەرمووده که: (ئەی نهوهی ئادەم، نه خوۆش بووم به لام سەردانی منت نه کرد! بێنده که ده لیبت: ئەی پهرهردگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی!؟) واته ئەی خودا تۆ بێ پیوستیت له سەردانیکردنی من چۆن سەردانت بکه م!، (پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بێنده م نه خوۆش بوو به لام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکردایه ئەوا من له وێ بووم!) ههچ ئالۆزیه ک نیه له تیگه یشتنی ئەم به شهی فەرمووده که و به هه مان شیوه به شه کانی تریش که هاوشیوهی ئەمه یه که پهرهردگار ده فەرمویت: (نه خوۆش بووم سەردانی منت نه کرد!) چونکه مه حاله خودا نه خوۆش بیبت، نه خوۆش بوون نیشانهی لاوازیه، و خودای بهرز و مهزن دووره له هه موو کومو کورتی و لاوازیه ک. مه به ستی (نه خوۆش بوون) ی ئه ولیا و به ندهی چاکی خودایه که نه خوۆش بووه، بۆیه پهرهردگار فەرمووی: (ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکردایه ئەوا من له وێ بووم!) و نه یه فەرموو: (پاداشتی ئەو سەردان کردنه تم پیده به خشی) هه ره وه کو له به خشینێ خواردن و ئاو فەرموویه تی. ئەم به شهی فەرمووده که نیشانهی نزیک بوونی مرۆفی نه خوۆشه له پهرهردگاره، بۆیه زانیان ده لیبت: مرۆفی نه خوۆش زۆر نزیکه له وهی نزاکانی وه لامبدرتته وه جا ئەگەر نزا بۆ که سیک بکات یان نزا له دزی که سیک بکات. کاتی که پهرهردگار ده فەرمویت: (ئەی نهوهی ئادەم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه به خشی!) وه کو زانراوه خودا داوای خواردن ناکات، چونکه ده فەرمویت: { وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ } [الأنعام: 14]، واته: {هه ر خوای گه وره یه پرزق و پرۆزی به بێنده کان ده به خشیت که بخۆن به لام ئەو بێ پیوسته له خواردن وهیچ شتی که ناخوات و پیوستی به خواردن نیه}، ئەو زاته ده وه له مه نده و بێ پیوسته له خواردن و خواردنه وه، به لام بێنده یه ک له بێنده کانی خودا برسی بوو به لام بێنده که ی تری که توانای هه بوو پێی زانی و پێی نه به خشی، خوای گه وره ده فەرمویت: (ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وەرده گرت) واته پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وەرده گرت وه کو خه زینه یه ک بۆت له به هه شتدا، و چا که ییش به ده ئەوه نده یه هه تا حه وت سه د ئەوه نده یه هه تا چه ند جارێکی زیاتریش که خودا بیه ویت. و ده فەرمویت: (ئەی نهوهی ئادەم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بێنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبەخشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی!) واته پیوستیت به خواردن و خواردنه وه نیه، پهرهردگار ده فەرمویت: (ئایا نه تزانی فلان بێنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد به لام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وەرده گرت!) ئەگەر که سیک داوای ئاو یان هه

خواردنه و هیه کی تری حه لالی لیت کرد نه گهر پی پی به خشیت له پیناو خوی گه وره نه وا خوی گه وره پاداشتت ده داته وه له قیامت و چاکه یش به ده نه وهنده به هه تا چند جار یکی زیاتر که خودا بیه و پت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5544>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

